

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI KADENCJA**

Warszawa, dnia 23 maja 2006 r.

Druk nr 156

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 84 ust. 1 Regulaminu Senatu, my niżej podpisani senatorowie wnosimy projekt uchwały w **30. rocznicę wydarzeń radomskich**.

Do reprezentowania nas w pracach nad tym projektem uchwały upoważniamy senatora Stanisława Karczewskiego.

W załączeniu przekazujemy projekt uchwały.

(-) Przemysław Alexandrowicz	(-) Krzysztof Putra
(-) Piotr Boroń	(-) Zbigniew Romaszewski
(-) Janina Fetlińska	(-) Jadwiga Rudnicka
(-) Janusz Gałkowski	(-) Czesław Ryszka
(-) Dariusz Górecki	(-) Sławomir Sadowski
(-) Henryk Górski	(-) Jacek Sauk
(-) Andrzej Jaroch	(-) Jerzy Szmit
(-) Stanisław Karczewski	(-) Jerzy Szymura
(-) Andrzej Kawecki	(-) Mieczysław Szyszka
(-) Stanisław Kogut	(-) Rafał Ślusarz
(-) Bronisław Korfanty	(-) Ewa Tomaszewska
(-) Tadeusz Lewandowski	(-) Zbigniew Trybuła
(-) Józef Łyczak	(-) Marek Waszkowiak
(-) Adam Massalski	(-) Kazimierz Wiatr
(-) Andrzej Mazurkiewicz	(-) Elżbieta Więclawska-Sauk
(-) Stanisław Piotrowicz	(-) Jacek Włosowicz

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

w 30. rocznicę wydarzeń radomskich

W 30. rocznicę wydarzeń radomskich Senat Rzeczypospolitej Polskiej oddaje hołd robotnikom radomskim, bohaterom czerwcowego zrywu 1976 roku. Przed 30 laty społeczeństwo polskie podniosło godny sprzeciw wobec narastających trudności ekonomicznych, podwyżek, braków w zaopatrzeniu. Największa eskalacja zdarzeń miała miejsce w Ursusie, Radomiu i Płocku.

Ówczesny, komunistyczny rząd i reżimowe środki masowego przekazu nazwały te wydarzenia „chuligańskimi wybrykami”, choć zdawano sobie sprawę z wagi zdarzeń, mobilizowano siły, nagłaśniano i piętnowano „wichrzycieli porządku społecznego”. System już wtedy pokazał swoje słabości.

Pierwsze protesty brutalnie stłumiono, a wielu ich uczestników aresztowano.

Od 26 do 30 czerwca 1976 roku w akcie solidarności z represjonowanymi strajkowały wszystkie państwowe zakłady Radomia. W powszechnym zrywie ze strajkującymi solidaryzowały się dziesiątki tysięcy Radomian.

Miasto zostało spacyfikowane przez liczne oddziały ZOMO, a uczestników strajków i publicznych manifestacji poddawano upokarzającym „ścieżkom zdrowia”. Wiele osób pozbawiono pracy i poddano szykanom.

Do dziś nie została jeszcze w pełni odkryta pełna prawda o tamtych dniach, a winni represji nie ponieśli zasłużonej kary. Ale brutalnie stłumiony radomski czerwiec nie pozostał bez echa.

Już we wrześniu tego samego roku 1976 powstał Komitet Obrony Robotników, a kilka miesięcy później Ruch Obrony Praw Człowieka i Obywatela. Te ważne i cementujące walkę podziemną działania prowadziły w szybkim tempie do powstania polskiej „Solidarności”.

I zmieniało się jak chciał tego i o co się modlił Jan Paweł II „oblicze ziemi, tej ziemi”.

Dziś po 30 latach z czcią pochylamy głowy przed bohaterami tamtych dni. Cena, którą zapłacili, choć bolesna, przyniosła oczekiwane owoce. Suwerenna i niepodległa Rzeczpospolita

odnalazła swoje miejsce w Europie. I choć wolność, jak uczył nasz Wielki Rodak nie jest dana raz na zawsze, ale zadana, to chcemy ją nieustannie zdobywać i utrwać. Jest to obowiązek i honor. Także zobowiązanie wobec tych, którzy nie godzili się w powojennej rzeczywistości na bezprawie i dyktat władzy.

Senat RP stwierdza, iż uczestnicy wydarzeń czerwca 1976 roku, walcząc o prawo do godnego życia dobrze zasłużyli się Polsce.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
